

عنوان مقاله:

بررسی ظرفیت های کاربردی و مفهومی مشبک در معماری

محل انتشار:

ششمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

زینب جعفری - دانشجوی دکتری معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید رجایی.

سیدیحیی اسلامی - استادیار معماری، دانشکده معماری، دانشکده‌گان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.

سیدمجید هاشمی - استادیار معماری، دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید رجایی.

خلاصه مقاله:

صفحات خورشیدی متخلخل که در ایران مشبک نامیده می شوند، عنصری از معماری هستند که معمولا در مناطقی با اقلیم گرم با آسمانی صاف، جهت تنظیم بازشوی جداره ها و برآوردن نیازهای روانی، محیطی، اجتماعی و مذهبی طراحی شده‌اند. مشبک به عنوان جزئی از نمای ساختمان نقش بسزایی در انعکاس جنبه های معنایی - فرهنگی هر بنا در یک بستر اجتماعی دارد، زیرا علاوه بر اینکه عنصری است که از بیرون مشاهده می شود، یک حلقه ارتباطی بین درون و بیرون است. استفاده از مشبک در طراحی ساختمانهای معاصر نشان از تمایل به استفاده مجدد از این عنصر معماری دارد و تغییر مفهوم مشبک در مادیت و مقیاس معاصر مشهود است. هدف اصلی این پژوهش بررسی ظرفیت های کاربردی و مفهومی مشبک در معماری است. بدین منظور از طریق بازخوانی مشبک درگذشته، انواع ظهور آن در عصر حاضر مورد بررسی قرار گرفته است. روش گردآوری اطلاعات از نوع توصیفی - تحلیلی بوده و اطلاعات از اسناد و مدارک کتابخانه ای جمع آوری شده است. تبادل مطلوب بین مشبک گذشته و معاصر نیازمند آگاهی از الگوهایی است که طی سالیان تداوم و استمرار داشته است و درک درست از آنها می تواند منجر به طرحهایی شود که با نیازهای انسان امروز مطابقت داشته باشد.

کلمات کلیدی:

مشبک، معماری ایران، معماری معاصر، مفاهیم و عملکرد، پنجره.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1432033>

